

[Finansministeren]

nu drejer sig om, er at få dette gjort på, hvad jeg vil kalde en økonomisk forsvarlig måde.

Udgiften udgør, som det også fremgår af den netop udkomne betænkning, ca. 450 mill. kr. årligt for hele det offentlige område i april 1985-prisniveau.

Det, som man måske undertiden glemmer i en debat, som optager mange mennesker – og jeg forstår godt, den optager mange mennesker – er, at når ægtefællesamordningsfradraget er helt afviklet, så vil der for de pågældende være en indkomstfremgang på ca. 25.000 kr. årligt. Når man sammenligner det med den økonomiske udvikling i almindelighed og med, hvad andre grupper i befolkningen opnår af indtægtsfremgang, må det efter regeringens opfattelse være rimeligt at afvikle ægtefællesamordningsfradraget over nogle år. At gennemføre det på én gang med ikrafttræden fra 1. januar 1987, som socialdemokratiet har foreslået det, ville ikke være rimeligt.

Jeg vil godt, når jeg i øvrigt skal kommentere socialdemokratiets forslag, nævne, at det ikke er realistisk at tale om en besparelse på mindst 100 mill. kr. i en række indkomstbestemte ydelser, sådan som det anføres i lovforslagets bemærkninger. Man anerkender, at det koster ca. 450 mill. kr. at afvikle fradraget, men man hævder, at der vil blive tale om besparelser på mindst 100 mill. kr. i forbindelse med de indkomstbestemte ydelser, og så tager man også højde for det skatteprovenu, som man senere får hjem. Som finansminister regner man altså normalt i bruttoudgifter, og det er det, vi tager højde for, når vi vurderer, hvad et udgiftsforslag koster, så det er 450 mill. kr., det handler om.

Jeg kan da ikke tilbageholde en bemærkning om – det var også fremme under førstebehandlingen af et nogenlunde tilsvarende lovforslag i sidste folketingssamling – at socialdemokratiet jo har haft mange muligheder for at afvikle ægtefællesamordningsfradraget igennem årene. Jeg ved, der er en række politikere i dette folketing, som har rejst ønsker om, at det blev afviklet, uden at der var lydørhed over for ønsket overhovedet. Jeg synes, det skal fastslås ved denne lejlighed, at sådan forholder det sig. Derfor er det ikke rimeligt nu at sige, at det vil vi afvikle uden videre fra den ene dag til den anden.

Det lovforslag, regeringen er i færd med at udarbejde, bygger på en afvikling, som påbegyndes 1. januar 1987, og at fradraget ned-

sættes gradvis med ½ pct. pr. år, således at det er helt væk i 1990.

I socialdemokratiets lovforslag foreslås en omlægning af samordningsfradraget til et fradrag i den sociale pension, og det giver, som det jo fremgår af rapporten, hvor man forud har foretaget en nøje gennemgang af det, en række nye administrative og tekniske besværligheder. Jeg kan sige ganske klart, at en omlægning som den, man forestiller sig, ikke vil skabe den forenkling, man efterlyser, og heller ikke vil lette pensionisternes mulighed for at gennemskue deres samlede pensionsøkonomi. Derfor vil der ikke i det forslag, som fremkommer fra regeringen i januar måned, være indeholdt en sådan omlægning af samordningsfradraget til et fradrag i folkepensionen.

I socialdemokratiets forslag kan det ligesom læses mellem linjerne, at man har tænkt sig med forslaget at tilsløre den trods alt skæve fordeling mellem tjenestemandspensionen og samordningsfradraget, som vi er vidne til i disse år. Den kan man let og elegant komme uden om, hvis samordningsfradraget overflyttes til at blive et fradrag i den sociale pension, men det er egentlig ikke en rimelig måde at løse det problem på.

Udvalget har også behandlet det spørgsmål og opstillet en model for, hvordan man kan løse problemet, og jeg kan allerede nu anmelde, at regeringen er positiv over for udvalgets forslag om, at man fra 1. januar 1987 regulerer samordningsfradraget med den samme procent, som anvendes ved regulering af tjenestemandspensionerne, således at man ikke får denne udhuling.

Der vil også være andre, mere teknisk betonedede enkeltheder i forslaget, men dem vil jeg foretrække at vende tilbage til, når forslaget er færdigudarbejdet. Jeg skal dog for en ordens skyld gøre opmærksom på, at der vil være en bestemmelse om, at de, der frasiger sig folkepensionen, også får mulighed for på den måde at slippe for samordningsfradraget.

Alt i alt vil jeg som sagt gøre gældende, at forslaget, som det er udformet fra socialdemokratiets side, er urealistisk set ud fra en økonomisk synsvinkel, og at regeringen vil fremsætte et lovforslag, som skaber balance mellem de økonomiske muligheder og hensynet til den retfærdighed, der ligger i en grad-